CUPELE CONTINENTALE RĂMÎN LA ORDINEA ZILEI

REALELE DIMENSIUNI ALE SUCCESELOR NOASTRE DE PÎNĂ ACUM

Săptămîna care s-a scurs a fost dominată net, ca eveniment fotbalistic, de meciurile pentru calificarea în turul trei în cupele europene a echipelor noastre de club. Opiniile au fost unanime în sublinierea unui succes de prestigiu obținut de fotbaliștii echipelor **Steaua, Rapid** și **U.T.A.**, rămase mai departe în competițiile continentului.

Ar fi îndrăznit oare cineva să anticipeze că vom ajunge atît de departe? Amintiți-vă, sorții primului tur ne hărăziseră rendez-vous-uri cu team-uri puternice: **Spartak Trnava, A.C. Napoli, Austria Salzburg.** O singură formație modestă, cu nume fără nici o rezonanță, Hibernians din Malta, nu ne dădea nici un fel de emoții (numai Steaua prin comportarea ei ne-a cam fiert în acea miercure pe stadionul Republicii). Am trecut, totuși, de acest prim hop depășindu-se astfel cele mai optimiste așteptări. Iată-ne în turul doi cu toate cele patru formații. Alți adversari de elită ai fotbalului european: **Feyenoord Rotterdam, C.F. Barcelona** și **Legia Varșovia.** Fiecare din ele cu „cărți de vizită" remarcabile, cu stiluri diferite, cu recomandări măgulitoare asupra jocului lor modern. Ca și în primul tur, din nou o total necunoscută echipă —**Zaglebie,** oricum, însă peste nivelul unsprezecelui maltez. Temerile noastre în această nouă fază a confruntărilor au fost și mai evidente. Și totuși la încheierea conturilor, bilanțul general ne-a fost favorabil cu o singură excepție: eliminarea campioanei noastre **Dinamo** de către "infernala mașinărie a fotbalului" continental: Feyenoord. Să ne revoltăm acum împotriva cruzimii sorților față de dinamoviști? Să ne apucăm să îndreptăm săgeți veninoase după insuccesul campioanei noastre? N-ar avea nici un rost pentru că, la drept vorbind, în afara unor reproșuri privind scăzuta capacitate de luptă a bucureștenilor, orice minte lucidă și-a putut da seama că dubla manșă cu campioana **Olandei** nu putea avea, în mod normal, alt deznodămînt. La urma urmei a ieșit în evidență diferența pe toate planurile între două soccere. Dacă există un cîștig, care trebuie reținut fără rezerve și urme de îndoială, el nu poate fi tradus decît prin: **îndemn la reflecții, la calm, la o analiză atentă a ceea ce înseamnă club puternic, pregătire multilaterală, disciplină tehnică și tactică, într-un cuvînt fotbal modern, ofensiv.**

Spunînd, mai bine zis repetînd, aceste adevăruri, nu minimalizăm cu nimic și nu stîrbim cu nimic din pașii făcuți de fotbalul nostru în ultimii ani pe arena internațională. Să rămînem în limitele rezultatelor de săptămîna trecută. Așa cum jucăm la ora actuală, avînd trei echipe în cursa calificărilor, fapt ce ne situează pe un loc excelent ca procentaj realizat în clasamentul neoficial pe națiuni cu cluburi înscrise în competițiile europene, fotbalul românesc a reușit să înscrie în palmaresul său rezultate de prestigiu, unice în istoria lui. Și aceasta, în ciuda unor condiții grele cum ar fi starea de oboseală și de uzură a unor jucători fruntași, solicitați intens și de acțiunile loturilor reprezentative. Nu e mai puțin adevărat că, la reușitele excelentului bilanț românesc, au concurat și șansele apărute în momentele cruciale ale confruntărilor, șanse care de multe ori operează hotărîtor nu numai în fotbal, ci și în sport în general. Am evoluat desigur nu la înălțimea exigențelor, referindu-ne la spectacolul sportiv. Dacă nu ne înșeală memoria, din văzute și din auzite parcă mai cunoaștem niște echipe care jucînd bine nu s-au ales cu nimic în final.

Faptul cel mai pozitiv, reieșit pe parcursul celor două tururi (și deloc neglijabil) este următorul: echipele noastre de club, jucătorii care le compun au adăugat **un plus de maturitate față de alți ani.** Reușim să jucăm mai curajos în deplasare, să trecem cu bine momentele cele mai aspre ale întîlnirilor. **Dinamo** și-a decis calificarea în al doilea tur, etalînd calități admirabile în fief-ul echipei **Spartac; Rapid,** fără autogolul lui **Lupescu,** se putea întoarce de la **Napoli** cu un excelent rezultat; U.T.A. a făcut egal cu **Zaglebie** pe terenul acesteia; **Steaua** a învins pe barcelonezi acolo unde puțini își fac iluzii. Toate la un loc sînt elemente concrete, inatacabile, realizate cu multă sudoare și după un mare consum de energie nervoasă pentru care cei în drept merită toate felicitările.

Dacă nu sîntem total satisfăcuți, aceasta provine din slăbiciunile observate în jocurile disputate de formațiile noastre de club, slăbiciuni care au la bază diverse cauze subiective și obiective pe care prea bine le cunoaștem. Vrem să credem că jucătorii și antrenorii care-i pregătesc nu vor polei cu prea mult aur rezultatele dobîndite. Au suficiente motive pentru a rămîne în limitele realismului și luciditătii. Deoarece în spatele cifrelor înscrise în palmaresul echipelor se găsesc destule deziderate neîmplinite încă.

Acum sorții ne-au rezervat, în competiția **U.E.F.A.,** alte două nume prestigioase și de mare calibru: **Tottenham Hotspur** pentru **Rapid** și **Vittoria Setubal** pentru **U.T.A. (Steaua** își va cunoaște adversara în ianuarie 1972). Deci, ne așteaptă noi și grele examene. Să sperăm că, trecînd cu bine peste solicitările ce le așteaptă, campionat + obligațiile ce le au față de loturile reprezentative, ambele reprezentante ale fotbalului românesc vor căuta să încheie sezonul oficial internațional al anului 1971 cu rezultate onorabile și cu o notă în plus privind evoluțiile în sine.

Să presupunem că reprezentantele noastre de club se vor opri în această fază. Firește că nu vom dramatiza lucrurile. Obligațiile fotbalului românesc pentru edițiile viitoare ale competițiilor europene rămîn de pe acum ridicate la cota cerințelor. Am eliminat, în orice caz, pe **Spartac Trnava, C.F. Barcelona, A.C. Napoli, Legia Varșovia,** nume prestigioase pe firmamentul fotbalului european!

Stelian TRANDAFIRESCU

AM AJUNS ÎN TURUL TREI

LÎNGĂ CELEBRITĂȚI PĂȘESC (DÎRZE) AMBIȚIOASELE...

Pe lîngă alte multe delicii, competițiile sistem cupă îi au și pe aceia de a face, de foarte multe ori, loc echipelor necunoscute. Poate că, într-o competiție sistem turneu, **Panathinaikos** — de pildă — n-ar fi reușit niciodată să ajungă în finala cupei nr. 1 ca importanță, în trecuta ediție, și să dea astfel o savoare, o culoare și chiar un interes cu totul neobișnuite acelui **„joc al jocurilor"**, obișnuit să aducă în arenă numai celebrități.

Actuala ediție a competițiilor europene își face mai departe această, zicem noi, utilă datorie stimulativă, creînd „breșe" în grupul orgolios al formațiilor blazonate. Iată, în al treilea tur din cele trei întreceri care au atins — după majoritatea părerilor — punctul culminant al succesului, întîlnim merituoase cluburi, din cele mai diverse zone ale continentului, înaintînd curajos alături de „firme" aureolate în bătălii celebre, cu vitrine ornate de trofeele cele mai înalte ale competițiilor de club. **Benfica, Ajax, Feyenoord, Celtic, A. C. Milan, Steaua roșie Belgrad,** finaliste sau cîștigătoare de cupe europene sau **Standard Liège, Ujpesti Dozsa, Dinamo Moscova, A. C. Torino, Bayern München, Eindhoven, Vittoria Setubal, Ferencvaros,** compun acest grup — masiv și impresionant — — al „personajelor notabile" din fotbalul european care au ajuns al treilea moment al competiției.

Dar găsim lîngă ele, și agitatul și plinul de ambiție pluton al revelațiilor. **Steaua, Rapid, U.T.A.** (unsprezecele arădean poate fi socotit o confirmare...), **Atvidaberg, S. K. Lierse, Eintracht Braunschweig, Dundee United, St. Johnstone,** cred cu tărie în șansele lor și pot privi înapoi cu mîndrie. Sigur că prezența a trei echipe românești în acest val al afirmării, reprezintă însăși concluzia că — spre deosebire de alte sezoane — formațiile noastre au făcut o frumoasă carieră în cupele europene, îndeplinind o mult așteptată confirmare a ceea ce a reușit, în anii din urmă, echipa națională. **„Așteptam o replică de asemenea gen din partea echipelor românești,** declară **Denis Follows,** membru al comisiei competițiilor continentale și secretar general al federației engleze. **Nu se putea ca viguroasa și constanta ascensiune a echipei naționale să rămînă izolată. În definitiv, acești valoroși internaționali români pe care i-am admirat la Londra și la București, la Lausanne și la Guadalajara, în meciuri foarte bune, aparțin unor cluburi și, iată, ele sînt excelent plasate în ediția 1971—1972 a cupelor europene".**

Privind lista echipelor calificate, pentru o simplă numărătoare a reprezentantelor diverselor federații rămase în arena celor trei întreceri (notăm că doar 14 din cele 33 organisme oficiale naționale ale **Europei** se mai află pe acest tablou), constatăm că numai **Scoția** reușește să prezinte un număr mai mare de formații decît țara noastră (patru). În grupul cu cîte trei „ambasadoare" ne alăturăm federațiilor din **Anglia** și **Olanda,** despre a căror forță, tradiție și performanțe internaționale este inutil să mai vorbim... Țări cu „state de rezultate" bine stabilite și de mult confirmate, ca **Portugalia, U.R.S.S., R. F. a Germaniei, Iugoslavia, Ungaria, Belgia, Suedia,** au rămas cu numai două sau cu cîte o singură reprezentantă. O statistică flatantă pentru fotbalul românesc. Dar ea nu trebuie să ne ducă la concluzii false asupra realelor forțe ale fotbalului nostru, să ne sustragă de la obligațiile decurgînd tocmai din pașii remarcabili din acest sezon și, mai ales, privind importantele și decisele acțiuni de care el are mare nevoie în continuare.

- CADE UN PRINCIPIU, ASIGURATOR CÎNDVA: SĂ JOCI PRIMUL MECI ACASĂ ȘI ESTE ÎN ORDINE!
- SCOȚIA — PREZINTĂ CEL MAI MASIV PLUTON • UN „RECORD": CEL AL INDISCIPLINEI

Încercînd cîteva fugare observații asupra rezultatelor din turul al doilea, ar fi de remarcat că vechea constatare potrivit căreia este mai favorabil să joci returul pe teren propriu începe să fie dezmințită tot mai insistent. Dovezi: **Ajax, Feyenoord, Arsenal, Celtic, Ujpesti Dozsa, Dynamo Berlin, A. C. Torino, Steaua, Tottenham, Eintracht Braunschweig, St. Johnstone, Vittoria Setubal, Carl Zeiss Jena, U.T.A.** și-au asigurat, în fapt, calificarea în jocul prim susținut în deplasare. Principiul edițiilor de început **„egalitate sau o înfrîngere cît mai mică pe teren străin reprezintă cvasi-certamente succesul"** se debilitează cu fiecare tur al ultimelor cupe. Pentru că, așa cum mai remarcam și cu alte ocazii, să joci în deplasare a devenit mult mai ușor. Asta nu face decît să mărească farmecul, nepreväzutul, interesul pentru competițiile continentale și să le deschidă perspectiva de a rămîne pe gustul milioanelor de spectatori, de telespectatori sau radioascultători.

Dar, pentru că ne-am întîlnit cu subiectul „spectatori"; el a provocat și destule necazuri, în afara marilor satisfacții, ale afluenței de pe stadioane, din fața micilor ecrane și a aparatelor de radio. Incidentele de la **Mönchengladbach** trebuie trecute la contul „pasiv". Nici jucătorii nu au rămas însă, din păcate, absenți de pe tabelul „judiciar" al turului doi. Panionios, un caz exemplar sancționat. **Internazionale, Glasgow Rangers,** iată trei nume citate prin reprezentanții lor... recalcitranți (eliminați sau avertizați) de comisia de disciplină. Vorba președintelui **G. Wiederkehr: „Parcă a fost un moment al nervozității și indisciplinei ajunse la record. Dar, împotriva unui asemenea record noi am decis să luptăm fără menajamente, fără sentimentalism și mai ales, să luptăm cu egală severitate".** Au și nevoie cele trei competiții — care au cucerit cu maximă repeziciune sufragiile publicului și ale echipelor de pretutindeni, din Europa — de intense măsuri de protecție. Altfel riscăm să asistăm la o transformare a succesului într-o compromitere!

— ef. i. —

ÎN „CUPA U. E. F. A." SORȚII AU DECIS

„CĂRȚILE DE VIZITĂ" ALE ADVERSARELOR ECHIPELOR NOASTRE

VITTORIA SETUBAL

Vittoria Setubal este o echipă cunoscută publicului nostru, celui bucureștean îndeosebi, care a avut prilejul să o vadă evoluînd, cu doi ani în urmă — în cadrul **„Cupei orașelor tîrguri"** — în compania 11-lui giuleștean. Meciul s-a disputat pe stadionul „23 August"; portughezii, jucînd atunci excelent, au reușit să învingă pe **Rapid** cu 4—1, mai categoric chiar decît o făcuseră la **Setubal** în primul meci, pe care-l cîștigaseră cu 3—1!

Sorții au decis, ca, în optimile de finală ale actualei ediții a **„Cupei U.E.F.A.",** liderul campionatului nostru, **U.T.A.,** să întîlnească tocmai acest dificil adversar, cu un frumos și apreciat palmares internațional. În ultimii ani, în diferitele competiții oficiale la care a participat (de trei ori în **„Cupa Cupelor"**), **Vittoria** a reușit să obțină rezultate surprinzătoare în fața unor formații puternice, cum sînt **Bayern München, Fiorentina, Olimpyque Marseille, Rapid Viena, Saint Etienne** etc.

Etalînd un fotbal spectaculos, **Vittoria Setubal** se dovedește a fi adepta jocului ofensiv, indiferent că evoluează pe teren propriu sau în deplasare. În prezent, după disputarea a jumătate din etapele turului campionatului portughez, echipa ocupă o poziție fruntașă, locul III, avînd unul dintre cele mai productive atacuri: 18 goluri marcate în 7 meciuri. Duminică, ea a învins, în deplasare, pe **Leixoes** cu 3—1.

În etapele precedente ale **„Cupei U.E.F.A.", Vittoria** a eliminat echipa lui **Pîrcălab și Voinea, Nimes,** cu 1—0 și 1—2 și pe **Spartak Moscova,** cu 0—0 la Moscova și 4—0 la Setubal, victorie obținută mai ales datorită **vervei** deosebite și preciziei în fața celebrului ei atacant **Torres,** pînă nu de mult component al echipei **Benfica.**

De altfel în rîndurile **Vittoriei,** alături de **Torres** (cunoscut, de asemenea, iubitorilor fotbalului din țara noastră din întîlnirile **România — Portugalia**), mai joacă alți trei internaționali portughezi: **Carrico** — fundaș stînga, **Joao Jacinto** — extremă stînga și **Guerreiro** — extremă dreaptă sau vîrf de atac. Dar iată formația care va încerca, în detrimentul echipei noastre U.T.A. (să sperăm că nu va reuși) să pășească în sferturile de finală ale **Cupei U.E.F.A.: Torres II — Rebelo, Cardoso, Mendes, Carrico — Octavio, José Maria — Guerreiro (Praia), Arcanjo, Torres I, Joao, Jacinto.**

TOTTENHAM HOTSPUR

Tottenham Hotspur F. C., echipa londoneză pe a cărei insignă se poate citi latinescul **„Audere est facere",** va sărbători, în 1972, 90 de ani de la înființare. Încă de pe acum conducerea clubului, la sugestia secretarului său, **G. W. Jones,** se preocupă de sărbătorirea celor nouă decenii de cînd **„The Spurs" funcționează în Tottenham,** acest cartier din nordul capitalei britanice. Cea mai fericită încununare a activității de pînă acum ar fi, după cum scria săptămîna trecută **„The Sun",** după victoria cu 1—0 asupra lui **F. C. Nantes** și calificarea echipei în sferturile **„Cupei U.E.F.A., „victoria finală în «U.E.F.A. Cup»".** Și tot **„The Sun"** continua: **„Ar fi o performanță care ar coincide perfect, și ca moment al desfășurării finalei, cu aniversarea lui Tottenham, întrucît cucerirea „Cupei cupelor" în 1963 a depășit, atunci, cu un an festivitățile celor opt decenii".**

Iată, așadar, care este țința lui **Tottenham Hotspur,** una dintre cele mai vechi echipe din prima ligă engleză (unde activează cu mici întreruperi din 1908) și, totodată, cu palmaresul ornat cu victorii dintre cele mai frumoase: campioană în 1950—1951 și 1960—1961, cîștigătoare a **„Cupei Angliei"** în 1901, 1921, 1961, 1962 și 1967. **„The Spurs"** este una dintre cele patru formații care (alături de **Preston North End, Aston Villa** și **Arsenal**) și-au trecut în cartea de onoare victoria concomitentă în campionat și în cupă, victorii încununate (în cazul lui **Tottenham**), cum s-a arătat mai sus, prin cîștigarea **„Cupei cupelor"** (5—1 în finală cu **Atletico Madrid**) în 1963.

Clasîndu-se la sfîrșitul campionatului 1970—1971 pe locul 3, formația londoneză a cucerit dreptul de a participa la prima ediție a **„Cupei UEFA".** În primul meci a trecut ușor peste cîștigătoarea **„Cupei Islandei",** echipa **Keflavik F. K.,** pentru ca în cel de al doilea să depășească greu pe cîștigătoarea **„Cupei Franței",** formația **F. C. Nantes** : 0—0 în deplasare și 1—0 la **Londra.** Cu toate astea, **Tottenham** se anunță ca un adversar foarte dificil pentru **Rapid.** Mai întîi pentru că în campionat face dovada unei forme constant bune: neînvinsă în ultimele șapte etape (șase victorii și un meci egal) ocupă locul al 7-lea, avînd cinci puncte în minus față de **Manchester United,** liderul clasamentului, deși a jucat un meci mai puțin.

Tottenham aliniază o formație deosebit de puternică, vedetele echipei fiind internaționalul galez **Mike England,** apoi cunoscuții **Knowles, Alan Mullery, Alan Gilzean, Martin Chivers,** ca și fostul atacant al echipei **Angliei** la campionatul mondial din 1966, **Peters.** Dar iată cum arată 11-le aliniat în mod obișnuit: **Jennings — Kinnear, Beal, England, Knowles — Mullery, Peryman, Peters — Neighbour, Chivers, Gilzean.**

Joe Kinnear, unul dintre jucătorii de bază ai lui Tottenham (tricou de culoare închisă), în plină acțiune

PROGRAMUL OPTIMILOR DE FINALĂ ALE CUPEI U.E.F.A.

Eintracht Braunschweig — Ferencvaros Budapesta: A.C. Milan — Dundee United; F.C. St. Johnstone — Zelesnicear Sarajevo; Rapid Viena — Juventus Torino sau F.C. Aberdeen; P.S.V. Eindhoven — Lierse S.K.; F.C. Carl Zeiss Jena — Wolverhampton Wanderers; U.T.A. — Vittoria Setubal și Tottenham Hotspur — Rapid București.